Dosar nr. 2-1312/2025
2-25175903-18-2-17122025-1

H O T Ă R Â R E
În numele legii

23 aprilie 2026 **or. Căușeni**

Judecătoria Căușeni, sediul Central
În componența:
Președintele ședinței, judecătorul Vitvițchi Marcela
Grefier Garaba Ana, Bodean Maria

În lipsa:
reclamantei – AEÎ VALEA FÎNULUI, avocatului – Bălănuță Ion; pârâtei – Mitrofan Stepanida și a intervenientului accesoriu Comisia Națională a Pieții Financiare, care au depus cereri de examinare în lipsă,

în sediul instanței, în ședință publică a judecat cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de AEÎ VALEA FÎNULUI împotriva Stepanidei Mitrofan cu privire la încasarea datoriei, dobânzii, penalității, comisionului de administrare a contului și a cheltuielilor de judecată și

la acțiunea reconvențională depusă de Mitrofan Stepanida împotriva AEÎ VALEA FÎNULUI, intervenient accesoriu Comisia Națională a Pieții Financiare privind declararea nulității clauzelor abuzive,

a c o n s t a t a t:

În fapt:

La 17 decembrie 2025 AEÎ VALEA FÎNULUI a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Stepanidei Mitrofan cu privire la încasarea datoriei, dobânzii, penalității, comisionului de administrare a contului și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii depuse, reclamanta a menționat că în cadrul desfăşurării activității sale curente, evaluând ca acceptabilă cererea de acordare a împrumutului depusă la 02 mai 2025 de Mitrofan Stepanida, prin care ultima a solicitat acordarea unui împrumut în sumă de 20.000 lei pe un termen de 12 luni destinat necesităților personale de îmbunătățire a condițiilor de trai. În baza contractului de împrumut nr. VLF.01.003521.02 din 07 mai 2025, suma împrumutului s-a debursat în numerar în baza dispoziţiei de plată nr.2122 contrasemnată de împrumutat.

Reclamanta a specificat că potrivit contractului de împrumut, acesta a fost acordat pe un termen de 12 luni, în condițiile achitării unei rate de dobândă la împrumut în mărime de 25% anuale, cu restituirea împrumutului în rate, cu o perioadă de grație de 1 lună la restituirea ratelor de împrumut și plății dobânzii contractuale. Prin acelaşi acord, părțile au convenit asupra scadenţei şi mărimii fiecărei rate de restituire a împrumutului şi plată a dobânzii contractuale, fiind inserat în contract graficul cu scadenţa și mărimea determinată a ratelor de rambursare/achitare, respectiv a împrumutului şi a dobânzii. În baza acestui grafic de achitare

pârâtul împrumutat, urma definitiv să stingă obligaţiile de bază ce derivă din contractul de împrumut până la 06 mai 2026.

La caz, pârâta a admis întârzieri de peste 45 zile la achitarea ratelor, 4 rate la împrumut și a dobânzii contractuale, începând cu rata scadentă la 15 august 2025. Din care cauza s-a declanşat operarea clauzei stipulate la pct.7.2-7.3 şi a clauzei penale înscrisă la pct.2.9. din contractul de împrumut nr. VLF.01.003521.02 din 07.05.2025, precum şi opțiunea împrumutătorului de a cerere restituirea anticipată a ratelor împrumutului, implicit și de la fidejusori, astfel toate ratele în termen a împrumutului devenind scadente, urmare a survenirii rezolvirii contractului, la declarația ulterioară a reclamantului- creditor.

Reclamanta a specificat că ultima plată a fost efectuată la 15 iulie 2025 în contul ratelor de plată cu scadenta de până la 15 iulie 2025, conform dispoziției de încasare nr.9155, în rest careva alte plăți în contul ratelor ulterioare nu s-au executat, admițându-se depăşirea scadenţei în partea a 4 rate lunare de plată. Astfel, soldul restant al datoriei, la 10 decembrie 2025 constituie 17.050,00 lei datorie restantă la împrumut, 1.437,05 lei datorie restantă la dobânda contractuală 128,87 lei penalitatea de întârziere contractuală și 177,31 lei datoria la comisionul de administrare lunar, confirmate prin certificatul de creanță.

Reclamanta a specificat că a somat pârâta privind stingerea datoriilor prin pretenţii scrise şi expediate la 03 octombrie 2025, prin poștă cu aviz de recepție, inclusiv a somat referitor la onorarea în termen de 10 zile a obligațiilor de plată restante, însă după această somație, nu a executat careva plați în contul datoriei restante aferente contractului de împrumut în speță, prin ce a omis de a menține în curs de executare contractul de împrumut.

Reclamanta a indicat că prin clauzele contractuale stipulate la pct.2.9. din contractul de împrumut nr.VLF.01.003521.02 din 07 mai 2025, s-a convenit de către părți, că în cazul nerambursării în termen a împrumutului și neachitării dobânzii, împrumutatul este obligat la plata unei dobânzi contractuale de întârziere în mărime de 0,03 % la soldul datoriei restante la împrumut pentru fiecare zi de întârziere cu achitare a debitului restant. Astfel întârzierea cu plata survine pentru fiecare rată de plată compusă din suma împrumutului, la care se aplică cuantumul penalității de întârziere, implicit pentru soldul împrumutului cerut spre restituire anticipată. Prin urmare, penalitatea contractuală de întârziere, totală, aferentă soldului datoriilor restante cu scadențe diferite constituie la situația din 10 decembrie 2025 suma de 128,87 lei.

Astfel, reclamanta a solicitat încasarea solidară din contul pârâtei a datoriei în sumă de 17.050 lei, 1437,05 lei dobânda contractuală la împrumut, 128,87 lei penalitatea contractuală de întârziere, comisionul de administrare lunară a soldului în sumă de 177,31 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 20 ianuarie 2026, prin intermediul oficiului poștal, Mitrofan Stepanida a depus referință la acțiunea inițială, prin care a indicat că nu este de acord cu acțiunea înaintată parțial, din considerentele că contractul de împrumut în speță conține clauze abuzive, iar în acest sens s-a înaintat acțiunea reconvențională. Prin urmare, odată cu admiterea acțiunii reconvenționale și declararea nulității absolute a clauzelor menționate, acțiunea reclamantului urmează a fi respinsă în partea pretențiilor privind încasarea dobânzii, comisionul pentru administrarea soldului și a penalității de întârziere, iar plățile efectuate în contul dobânzii contractuale, a comisionului pentru administrarea soldului și a penalității de întârziere, urmează a fi considerate ca plăți efectuate în contul stingerii corpului împrumutului. Cu privire la cheltuielile de judecată, prin prisma prevederilor ari. 94 Cod de procedură civilă, urmează a fi compensate proporțional părții admise din pretenții.

La 20 ianuarie 2026, prin intermediul oficiului poștal, Mitrofan Stepanida a depus o

acțiune reconvențională împotriva AEÎ VALEA FÎNULUI, intervenient accesoriu Comisia Națională a Pieții Financiare privind declararea nulității clauzelor abuzive (f.d.28-32), prin care a solicitat constatarea caracterului abuziv și declararea nulității absolute a pct. 2.1. combinat cu pct. 2.6., în partea ce prevede obligația de plată a dobânzii în mărime de 25,00% anual; pct. 2.3. combinat cu pct. 2.6., în partea ce prevede obligația de plată a comisionului pentru administrarea soldului în mărime de 0,03% lunar și pct. 2.9. în partea ce prevede penalitatea de întârziere în mărime de 0.03% pe zi, din Contractul de împrumut nr. VLF.01.003521.02 din 07 mai 2025.

În motivarea acțiunii a specificat că potrivit contractului care este obiect al prezentei acțiuni, reclamantul urma să restituie împrumutul acordat în mărime dc 20000 lei, să achite o dobândă în mărime de 25,00% anual și să achite comisionul pentru administrarea soldului în mărime de 0,03% lunar. Totodată, contractul prevede obligația de plată a penalității de întîrziere în mărime dc 0.03% pe zi, iar ținând cont de faptul că reclamantul a admis întârzieri la restituirea împrumutului, pârâtul reconvențional a înaintat cererea de chemare în judecată privind încasarea datoriei.

Astfel, s-a invocat că în această cauză este un raport juridic încheiat între un consumator și un profesionist.

Reclamanta reconvențională a specificat că contractul de împrumut a fost încheiat cu cinci zile înaintea adresării reclamantului pentru acordarea împrumutului și este evident că clauzele contractuale care prevăd plata dobânzii, a comisionului de administrare și a penalității de întârziere nu au fost negociate, AEÎ „Valea Fînului" folosind același tip de contract pentru o multitudine de clienți. iar reclamantul având doar opțiunea de a accepta sau a refuza contractul. Or, AEÎ „Valea Fînului" nu a prezentat nici o probă ce ar demonstra faptul negocierii individuale a clauzelor contractuale, iar simplul fapt că reclamantul a semnat contractul nu servește temei suficient pentru a constata că contractul a fost negociat de fapt.

De asemenea s-a menționat că AEÎ „Valea Fînului" nu a furnizat consumatorului informații precontractuale și nu a transmis ultimei cu suficient timp înainte contractul pentru a lua cunoștință, în prealabil, de textul acestuia, pentru a putea lua o decizie informată cu privire la eventuala încheiere a contractului or, la materialele cauzei careva înscrisuri ce ar combate aceste alegații nu sunt anexate.

S-a remarcat că în speță nu poate fi apreciat caracterul negociat al contractului de împrumut doar prin simpla semnare a contractului, deoarece, în cazul dat, părțile nu se află pe poziții de egalitate, nici în ce privește cunoștințele de specialitate, nici în puterea de negociere, AEÎ „Valea Fînului" fiind un profesionist care se ocupă cu acordarea de împrumuturi/credite, iar Mitrofan Stepanida fiind o simplă persoană fizică care nu a avut posibilitatea să negocieze, în cunoștință de cauză, contractul, ci doar să-l semneze sau nu.

Mitrofan Stepanida a invocat că la încheierea contractului de împrumut, consimțământul a fost exprimat în contextul unei stări de constrângere financiară, stare de care profesionistul a profitat și i-a impus obligații excesive, aflându-se într-o poziție defavorabilă.

Reclamanta reconvențională a specificat că nu a negociat și nici nu a avut posibilitatea reală de a negocia și de a se familiariza cu condițiile contractuale, iar pe cale de consecință, consideră că clauzele prevăzute la pct. 2.1. combinat cu pct. 2.6., în partea ce prevede obligația de plată a dobânzii în mărime de 25,00% anual; pct. 2.3. combinat cu pct. 2.6., în partea ce prevede obligația de plată a comisionului pentru administrarea soldului în mărime de 0,03% lunar și pct. 2.9. în partea ce prevede penalitatea de întârziere în mărime de 0,03% pe zi, sunt abuzive.

Cu referire la comisionul pentru administrarea soldului, a specificat că pentru a pretinde

plata comisionului pentru administrarea soldului profesionistul urmează să presteze servicii consumatorului, iar clauzele care prevăd plata comisionului să conțină motivele încasării acestui comision și serviciile prestate contra acesta. În cuprinsul contractului de împrumut nu se regăsesc careva precizări, cu privire la fundamentul perceperii comisionului pentru administrarea soldului ori destinației acestuia, nu este indicat nici un motiv care ar justifica remunerația corespunzătoare acestui comision și nu este indicat care este contraprestația reală din partea profesionistului pentru a obține comisionul menționat, or nu întrunește cerințele de transparență și prin prisma prevederilor ari. 1071 alin. (2) Cod civil, urmează a fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei. De asemenea, odată ce profesionistul pretinde că prestează careva servicii contra comisionului, acesta urmează să demonstreze acest fapt, prin prezentarea probelor în acest sens.

Cu referire la penalitatea de întârziere a menționat că pct. 2.9. din contractul litigant a invocat că acesta contravine prevederilor art. 943 alin. (1) din Codul civil.

La 31 martie 2026 AEÎ VALEA FÎNULUI a depus referință la acțiunea reconvențională, prin care a solicitat respingerea acesteia.

Pârâta reconvențională a menționat că argumentarea pretențiilor reconvenționale se bazează pe distorsionare faptică, pe interpretări eronate de fapt și de drept incident relației dintre AEÎ VALEA FÎNULUI și membrii săi în latura obiectului de activitate legală: ''acordarea de împumuturi", ''acordarea de servicii aferente împrumuturilor" și altor servicii conexe conform art.7 alin.(l) din Legea nr. 139/2007.

Cu referire la afirmația reclamantei reconvenționale referitor la faptul că încheierea contractului de împrumut s-a produs anterior depunerii adresării de împrumut, este contrară stării de fapt, fiind denaturată doar în scop de a-și promova speculativ pretențiile reconvenționale.

Astfel, în virtutea statutului de membru al A.E.I. „VALEA FÎNULUI", reclamanta reconvențională are drepturile statuate la art. 19 al Legii nr. 139/2007, inclusiv la informare privitor la politicile asociației. Prin urmare, membrul asociației nu este un simplu consumator de servicii financiare, dar unul specific, cu drepturi și obligații mult mai extinse în comparație cu o persoană-consumator.

Pârâta reconvențională a relevat că afirmația reclamantei reconvenționale în această latură, imposibilitatea de a se familiariza în prealabil cu condițiile generale ale asociației aprobate pentru produsele de împrumut destinate doar membrilor săi, sânt declarative și cu intenție de a-și consolida injust poziția de eschivare de la onorarea obligațiilor contractuale în partea deservirii prețurilor capitalului pecuniar încasat ca împrumut.

La fel a specificat că reclamanta reconvențională nu indică în concret în ce constă dezechilibrul ori dezavantajul considerabil suportat în rezultatul operării clauzelor contractuale criticate, mărimea dobânzii și a penalității de întârziere, pretinse a fi nule. Or, cuantumul dobânzii aplicate contractului de împrumut în speță este exprimat cu precizie, este în limitele legale incidente, scadențele de plată sânt stabilite prin date exacte, cu suficientă claritate fiind formulate și condițiile răspunderii contractuale în caz de derogare de către împrumutat de la graficul ratelor de plată (aplicarea penalității de întârziere doar la suma principală a împrumutului pct.2.9., nefiind prezente condiții de anatocism, după cum susține eronat reclamanta reconvențională).

Cu referire la comisionul contractual de administrare a soldului în mărime de 0,3% lunar aplicat soldului împrumutului nerambursat, AEÎ VALEA FÎNULUI o apreciază ca excesivă, deoarece îl consideră pe deplin justificat legal, dat fiind stipulat clar ca mărime și metodă de calcul, are o justificare economică ușor deductibilă din conținutul contractului-gestionarea/administrarea debitului la soldul de capital, nu se suprapune altor accesorii

contractuale, are menire de a deservi membrul-împrumutat prin evidența zilnică a soldului plăților datorate la contractul de împrumut, cu eliberarea certificatului de creanță pe contractul de împrumut ori sau cu orice plată executată de ultimul. Acest serviciu conex produsului de bază-împrumutul este destinat exclusiv membrului-împrumutat, pentru asigurarea transparenței tabloului contractual de calcule și plăți. Acest comision contractual nu generează un dezechilibru semnificativ în defavoarea împrumutatului.

La 08 aprilie 2026, Comisia Națională a Pieții Financiare a depus referință în prezenta cauză în care a indicat că se atestă că pârâtul a beneficiat de împrumut în scopuri personale (anume, „reparații casa" potrivit pct. 1.2 din Contract), care nu este legat de activitatea de antreprenor sau cea profesională, fiind întrunită calitatea de „consumator" de către acesta.

Comisia Națională a Pieții Financiare a relevat că la data încheierii contractului (07 mai 2025), era aplicabilă Legea nr. 139/2007 privind asociațiile de economii și împrumut (Legea nr. 139/2007), precum și Codul civil. Astfel, împrumuturile acordate de AEÎ membrilor persoane fizice erau exceptate de la aplicarea Legii nr. 202/2013, respectiv membrii AEÎ nu aveau statut juridic de „consumatori" în sensul Legii 202/2013. Prin urmare, la momentul formării raportului juridic, cadrul normativ și autoritatea competentă erau clar determinate.

Odată cu adoptarea Legii nr. 189/2025 pentru modificarea unor acte normative (consolidarea cadrului de protecție a drepturilor consumatorilor de servicii financiare), din data 01 ianuarie 2026, s-a extins aplicabilitatea Legii nr. 202/2013 asupra împrumuturilor acordate de AEÎ, iar membrii-persoane fizice ai AEÎ au dobândit statutul de consumatori, respectiv competența de supraveghere în domeniul protecției consumatorilor pe segmentul AEÎ a fost atribuită CNPF. Prin urmare, competența materială a CNPF asupra raporturilor juridice dintre AEÎ și membrii săi persoane fizice operează începând cu 01 ianuarie 2026.

Referitor la solicitarea de a constata caracterul abuziv al pct. 2.1. combinat cu pct. 2.6. din contract, din care rezultă obligația de plată a ratei dobânzii în mărime de 25,00 la sută anual, a se observa că mărimea acesteia a fost stabilită în limitele legale admisibile, prevăzută la art. 10 din Legea nr. 139/2007.

Cu privire la solicitarea de a constata caracterul abuziv al pct. 2.3. combinat cu pct. 2.6. din Contract, în partea ce prevede obligația de plată a comisionului pentru administrarea soldului în mărime de 0,3% lunar (sau 0,01% pe zi) și a pct. 2.9. din Contract, în partea ce prevede penalitatea de întârziere în mărime de 0,03% pe zi, a se observa că și aceste plăți au fost stabilite în limita legală admisibilă.

Aspecte de procedură

În cadrul ședinței de judecată reclamanta AEÎ VALEA FÎNULUI nu s-a prezentat, dar a depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa (f.d.51).

Pârâta Mitrofan Stepanida și reprezentantul acesteia, avocatul Bălănuță Ion în cadrul ședinței de judecată nu s-au prezentat, dar la depunerea acțiunii reconvenționale au solicitat examinarea cauzei în lipsa (f.d. 28).

Reprezentantul intervenientului accesoriu – Comisia Națională a Pieții Financiare, în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă, la depunerea referinței a solicitat examinarea în lipsa (f.d.57).

Prin încheierea din 06 februarie 2026 a Judecătoriei Căușeni, sediul Central s-a acceptat în procedură acțiunea reconvențională depusă de Mitrofan Stepanida împotriva AEÎ VALEA FÎNULUI, intervenient accesoriu Comisia Națională a Pieții Financiare privind declararea nulității clauzelor abuzive și s-a dispus examinarea cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de AEÎ VALEA FÎNULUI împotriva Stepanidei Mitrofan cu privire la

încasarea datoriei, dobânzii, penalității, comisionului de administrare a contului și a cheltuielilor de judecată și acțiunea reconvențională depusă de Mitrofan Stepanida împotriva AEÎ VALEA FÎNULUI, intervenient accesoriu Comisia Națională a Pieții Financiare privind declararea nulității clauzelor abuzive , în procedură generală, în ședință de judecată publică, cu înregistrarea audio a ședinței de judecată (f.d. 38-39).

Legislația pertinentă

Art. 7 alin. (4) din Codul civil

În cazul situaţiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura şi întinderea drepturilor şi obligaţiilor părţilor, precum şi orice alte efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede altfel.

Art. 10 alin. (1) din Codul civil

Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Art. 11 din Codul civil

Buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.

Art. 775 alin. (1) din Codul civil

Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Art. 776 din Codul civil

Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Art. 858 alin. (1) – (2) din Codul civil

(1) Temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii.

(2) Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Art. 874 alin. (1) din Codul civil

În cazul în care, conform legii sau contractului, obligaţia este purtătoare de dobîndă, se plăteşte o dobîndă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin.(2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

Art. 942 alin. (1) și alin. (4) din Codul civil

(1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale.

(4) În cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobînda de întîrziere calculată conform dispoziţiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întîrziere. De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobînda de întîrziere.

Art. 1069 alin. (1) din Codul civil

Clauza propusă de una dintre părţi nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influenţeze conţinutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu.

Art. 1242 alin. (1) din Codul civil

Prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Art. 1244 alin. (1)-(2), (7) din Codul civil

(1) În baza contractului de împrumut, părţile pot prevedea şi plata unei dobînzi, a cărei rată anuală nu poate depăşi dublul ratei de referinţă CHIBOR înregistrată în ziua bancară anterioară datei în care părţile au stipulat rata dobînzii. În sensul prezentului alineat, rata de referinţă CHIBOR este rata calculată în modul stabilit de Banca Naţională a Moldovei, în baza cotaţiilor orientative/ferme ale băncilor contributorii pentru plasarea mijloacelor băneşti în lei moldoveneşti la alte bănci, pe termen de 12 luni.

(2) Interdicţia prevăzută la alin.(1) nu se aplică dobânzilor percepute sau plătite de către Ministerul Finanţelor, Banca Naţională a Moldovei, de băncile comerciale, de asociaţiile de economii şi împrumut, organizaţiile de creditare nebancară, în temeiul împrumuturilor acordate prin intermediul platformelor de finanţare participativă, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege.

(7) În cazul în care împrumutatul nu plăteşte dobînda în termen, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a împrumutului şi a dobînzii aferente.

Art. 1247 alin. (1) din Codul civil

Împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobînzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluţiunea împrumutului.

Art. 1248 alin. (2) din Codul civil

Dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate şi împrumutatul nu le restituie în modul stabilit, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut şi a dobînzii aferente în condiţiile stabilite la art.864 alin.(2) şi (4).

Art. 3 din Legea asociaţiilor de economii şi împrumut nr. 139-XVI din 21.06.2007

asociaţie de economii şi împrumut – organizaţie necomercială cu statut juridic special, constituită benevol de persoane fizice şi juridice, asociate pe principii comune, care acceptă de la membrii săi depuneri de economii, le acordă acestora împrumuturi, precum şi alte servicii financiare, în conformitate cu categoria licenţei pe care o deţine.

Art. 3 alin. (1) din Legea asociaţiilor de economii şi împrumut nr. 139-XVI din 21.06.2007

Asociaţia are ca scop sprijinirea activităţilor legale ale membrilor săi în vederea îmbunătăţirii condiţiilor economice şi sociale ale acestora prin acordarea serviciilor specificate la art.7.

Art. 10 lit. h) şi j) din Legea asociaţiilor de economii şi împrumut nr. 139-XVI din 21.06.2007 (în redacţia la data încheierii contractului)

Asociaţia nu este în drept:

h) să aplice rata dobânzii de împrumut anuală specificată în contractul de împrumut dacă aceasta depăşeşte 50%, iar toate celelalte plăţi aferente (comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată), cu excepţia dobânzii, pe o zi de împrumut depăşesc 0,04% din valoarea totală a împrumutului pentru termenul de utilizare efectivă a acestuia, în cazul împrumutului acordat membrului debitor persoană fizică care intenţionează să beneficieze sau beneficiază de serviciile asociaţiei de economii şi împrumut pentru necesităţi nelegate de activitatea de antreprenor sau de cea profesională;

i) să stabilească costul total al împrumutului (care include dobânzi, comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată) mai mare decât valoarea debursată conform contractului respectiv pentru membrul debitor persoană fizică care intenţionează să beneficieze sau beneficiază de serviciile asociaţiei de economii şi împrumut pentru necesităţi nelegate de activitatea de antreprenor sau de cea profesională, împrumut care nu este destinat achiziţionării, construcţiei sau renovării (modernizării) unei locuinţe garantate cu un bun imobil în vederea asigurării obligaţiei de plată a împrumutului respectiv.

Art. 22 lit. din Legea asociaţiilor de economii şi împrumut nr. 139-XVI din 21.06.2007 (în redacţia la data încheierii contractului)

(1) În cazul în care membrul nu restituie la scadenţă împrumutul acordat de asociaţie, nu plăteşte dobînda şi alte sume aferente împrumutului în conformitate cu contractul de împrumut, pierderile cauzate asociaţiei sînt acoperite succesiv:

a) din contul gajului şi al altor forme de garanţii pentru împrumutul acordat membrului, conform legislaţiei şi contractului de împrumut;

b) din contul dobînzilor la depunerile de economii;

c) din contul depunerilor de economii;

d) din alt patrimoniu al membrului, în temeiul hotărîrii arbitrajului sau a judecăţii.

(2) În cazul în care asociaţia a acordat un împrumut cu încălcarea prevederilor prezentei legi şi a normelor de prudenţă financiară, debitorul, împreună cu administratorii care, ştiind de faptul încălcării, au adoptat decizia de acordare a împrumutului respectiv, poartă răspundere solidară în faţa asociaţiei pentru soldul nerambursat la scadenţă al împrumutului şi/sau neplata dobînzii aferente, cu excepţia administratorilor care au votat împotrivă şi opinia lor a fost consemnată separat în procesul-verbal al şedinţei respective.

(3) În cazul în care asociaţia a încălcat prevederile art.10 lit.h) şi i), aceasta are dreptul să solicite doar restituirea sumei iniţiale debursate conform contractului de împrumut, fără revendicarea altor plăţi prevăzute în contract (care includ dobânda, comisioanele, taxele, penalităţile, dobânzile de întârziere şi orice alt tip de plată). Prezentele prevederi se aplică inclusiv în cazul în care asociaţia a transmis unei persoane terţe dreptul de încasare a creanţelor aferente contractului de împrumut.

Art. 1 din Legea privind protecţia consumatorilor nr. 105-XV din 13 martie 2003

consumator – orice persoană fizică ce intenţionează să comande sau să procure ori care comandă, procură sau foloseşte produse, servicii pentru necesităţi nelegate de activitatea de întreprinzător, industrială, artizanală sau profesională;

Motivarea instanței:

Cercetând starea de fapt, în baza materialelor dosarului, instanța de judecată constată că, la 02 mai 2025, Mitrofan Stepanida a depus o cerere către AEÎ VALEA FÎNULUI, prin care a solicitat acordarea unui împrumut în mărime de 20.000 lei, care a fost examinată și acceptată la ședința comitetului de creditare din 04 mai 2025 (f.d.9).

Astfel, la 07 mai 2025 a fost încheiat contractul de împrumut nr. VLF.01.003521.02, între AEÎ VALEA FÎNULUI și Mitrofan Stepanida, prin care a fost acordat ultimei împrumut în mărime de 20.000 lei, pe un termen de 12 luni (f.d.11-12).

Potrivit pct. 2.1 din contractul nominalizat, pentru utilizarea împrumutului împrumutatul achită Asociației dobândă în mărime de 25 % anual.

Pct. 2.3. stabilește că Asociația va percepe de la împrumutat comision pentru administrarea soldului în mărime de 0,3% lunar.

La pct. 2.9. al contractului s-a specificat că în scopul reparării prejudiciului cauzat în urma neexecutării obligațiilor asumate prin prezentul contract, părțile contractante au stabilit în comun acord că, pentru sumele restante ale împrumutului se percepe o penalitate în mărime de 0,03%, calculată la suma împrumutului restant pentru fiecare zi de întîrziere.

Prin dispoziția de plată nr. 2122 din 07 mai 2025 suma de 20.000 lei a fost eliberată Stepanidei Mitrofan (f.d. 13).

Conform dispoziției de încasare nr. 9155 din 15 iulie 2025 s-a încasat de la Mitrofan Stepanida în beneficiul AEÎ VALEA FÎNULUI suma de 2.000 lei, în temeiul contractului de împrumut.

Conform certificatului de creanță a debitorului Mitrofan Stepanida, eliberat de AEÎ VALEA FÎNULUI la 10 decembrie 2025, creanța acesteia față de creditor constituia suma de 18.793,23 lei, dintre care 17.050 lei – împrumut; dobânda 1.437,05 lei; penalitate – 128,87 lei; comision de administrare – 177,31 lei (f.d.16).

La 02 octombrie 2025 AEÎ VALEA FÎNULUI a remis o reclamație în adresa debitorului, care a fost recepționată de către acesta, conform avizului de recepție (f.d. 18-19).

La 17 decembrie 2025 AEÎ VALEA FÎNULUI a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Stepanidei Mitrofan prin care a solicitat încasarea solidară din contul pârâtei a datoriei în sumă de 17.050 lei, 1437,05 lei dobânda contractuală la împrumut, 128,87 lei penalitatea contractuală de întârziere, comisionul de administrare lunară a soldului în sumă de 177,31 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 20 ianuarie 2026, prin intermediul oficiului poștal, Mitrofan Stepanida a depus o acțiune reconvențională împotriva AEÎ VALEA FÎNULUI, intervenient accesoriu Comisia Națională a Pieții Financiare privind declararea nulității clauzelor abuzive, prin care a solicitat constatarea caracterului abuziv și declararea nulității absolute a pct. 2.1. combinat cu pct. 2.6., în partea ce prevede obligația de plată a dobânzii în mărime de 25,00% anual; pct. 2.3. combinat cu pct. 2.6., în partea ce prevede obligația de plată a comisionului pentru administrarea soldului în mărime de 0,03% lunar și pct. 2.9. în partea ce prevede penalitatea de întârziere în mărime de 0.03% pe zi, din Contractul de împrumut nr. VLF.01.003521.02 din 07 mai 2025.

Cu referire la cerința privind încasarea sumei de 17.050 lei cu titlu de datorie restantă aferentă creditului acordat în baza Contractului de împrumut nr. VLF.01.003521.02 din 07 mai 2025**,** instanța subliniază că prin prisma normelor enunțate împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract.

Astfel, la caz se constantă că prin contractul de împrumut, care constituie obiectul litigiului, la pct. 2.6 a fost stabilit graficul rambursării creditului în rate, iar din materialele cauzei rezultă că Mitrofan Stepanida nu a restituit împrumutul acordat conform graficului prestabilit.

Instanța de judecată reține că pârâta nu a negat faptul nerestituirii împrumutului conform graficului prestabilit, or în referința depusă la acțiunea reclamantului aceasta a indicat că acțiunea depusă de AEÎ VALEA FÎNULUI urmează a fi respinsă în partea pretențiilor privind încasarea dobânzii, comisionul pentru administrarea soldului și a penalității de întârziere, iar plățile efectuate în contul dobânzii contractuale, a comisionului pentru administrarea soldului și a penalității de întârziere, urmează a fi considerate ca plăți efectuate în contul stingerii corpului împrumutului.

Prin urmare din circumstanțele faptice reținute supra și poziția participanților expusă în actele remise în adresa instanței, se deduce că la 07 mai 2025 a fost încheiat contractul de împrumut nr. VLF.01.003521.02, între AEÎ VALEA FÎNULUI și Mitrofan Stepanida, prin care a

fost acordat ultimei împrumut în mărime de 20.000 lei, pe un termen de 12 luni, însă debitorul a achitat parțial doar câteva rate, acumulând la 10 decembrie 2025, o restanța de 17.050 lei.

Ținând cont de faptul că în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate şi împrumutatul nu le restituia în modul stabilit, împrumutătorul întemeiat a sesizat instanța prin prisma art. 1248 alin. (2) din Codul civil, care prevede posibilitatea împrumutătorului de a cere restituirea imediată a întregului împrumut şi a dobînzii aferente în condiţiile stabilite la art.864 alin.(2) şi (4).

Astfel, reieșind din faptul că, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat cu certitudine că, Mitrofan Stepanida a achitat parțial doar câteva rate, acumulând la 10 decembrie 2025, o restanța de 17.050 lei, aceasta neexecutându-și obligaţiile asumate prin contractul de împrumut nr. VLF.01.003521.02 din 07 mai 2025 și nu a negat existența datoriei la contractul de împrumut nominalizat, instanța a conchis să încaseze din contul Stepanidei Mitrofan în beneficiul AEÎ VALEA FÎNULUI suma de 17.050 lei, cu titlu de datorie restantă aferentă creditului acordat în baza contractului de împrumut nr. VLF.01.003521.02 din 07 mai 2025.

Cu referire la pretenția privind încasarea sumei de 1.437,05 lei cu titlu de dobândă contractuală, instanța relevă că temeinicia acestei pretenții urmează a fi examinată concomitent cu ***pretenția din acțiunea reconvențională privind constatarea caracterului abuziv și declararea nulității absolute a pct. 2.1. combinat cu pct. 2.6., în partea ce prevede obligația de plată a dobânzii în mărime de 25,00% anual.***

Inițial, până a examina nemijlocit aceste pretenția, instanța de judecată consideră oportun de a specifica că deși se invocă de către Mitrofan Stepanida faptul că aceasta se află sub protecția consumatorului, iar contractul de împrumut nr. VLF.01.003521.02 din 07 mai 2025 este încheiat între un profesionist și un consumator, aceste afirmații contravin legislației în vigoare la data încheierii contractului.

În aceste circumstanțe se reține că la 07 mai 2025, membrul unei asociații de împrumut și economii nu are calitate de consumator în relațiile sale cu Asociația. Or, aceasta este o organizaţie necomercială cu statut juridic special, constituită benevol de persoane fizice şi juridice, asociate pe principii comune, care acceptă de la membrii săi depuneri de economii, le acordă acestora împrumuturi, precum şi alte servicii financiare, în conformitate cu categoria licenţei pe care o deţine.

Astfel, împrumuturile acordate de AEÎ membrilor persoane fizice la data încheierii contractului din litigiu erau exceptate de la aplicarea Legii nr. 202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori, respectiv membrii AEÎ nu aveau statut juridic de „consumatori” în sensul Legii nominalizate.

Subsecvent, instanţa de judecată respinge argumentul reclamantei reconvenționale precum că motivul solicitării împrumutului: reparații casă, îi oferă acesteia statut de consumator, or din prevederile art. 3 alin. (1) din Legea asociaţiilor de economii şi împrumut nr. 139-XVI din 21.06.2007 se deduce că Asociaţia are ca scop sprijinirea activităţilor legale ale membrilor săi vederea îmbunătăţirii condiţiilor economice şi sociale ale acestora prin acordarea serviciilor specificate la art.7.

Mai mult, respinge argumentele reclamantei reconvenționale precum că contractul de împrumut a fost încheiat cu cinci zile înaintea adresării reclamantului pentru acordarea împrumutului și este evident că clauzele contractuale care prevăd plata dobânzii, a comisionului de administrare și a penalității de întârziere nu au fost negociate. Or, din materialele cauze se deduce contrariu.

Astfel, la 02 mai 2025, Mitrofan Stepanida a depus o cerere către AEÎ VALEA FÎNULUI, prin care a solicitat acordarea unui împrumut, care a fost examinată și acceptată la ședința comitetului de creditare din 04 mai 2025, iar contractul a fost încheiat la 07 mai 2025.

Prin urmare, pârâta a dispus de suficient timp pentru a lua cunoștință în prealabil, de textul contractului, pentru a putea lua o decizie informată cu privire la eventuala încheiere a contractului.

Totodată, se reține norma legală prevăzută la art. 1075 alin. (2) din Codul civil, în temeiul căreia evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului și nici la caracterul adecvat al prețului sau al remunerației, or, dobânda percepută de către creditor constituie o remunerație în schimbul serviciilor acordate.

Relevante sunt și prevederile art. 10 lit. h) și j) din Legea asociaţiilor de economii şi împrumut nr. 139-XVI din 21.06.2007 (în redacția la data încheierii contractului), în care se indică interdicția Asociaţiei să aplice rata dobânzii de împrumut anuală specificată în contractul de împrumut dacă aceasta depăşeşte 50%.

Instanța de judecată relevă că din pct. 2.1. combinat cu pct. 2.6. din contract, rezultă obligația de plată a ratei dobânzii în mărime de 25 % anual, respectiv mărimea acesteia a fost stabilită în limitele legale admisibile, prevăzută la art. 10 din Legea nominalizată.

Prin urmare, în circumstanțele în care instanța a conchis că pct. 2.1. combinat cu pct. 2.6. din contract nu constituie o clauză abuzivă, această pretenție din acțiunea reconvențională urmează a se respinge ca neîntemeiată și subsecvent urmează a fi admisă pretenția din acțiunea inițială privind încasarea sumei de 1.437,05 lei cu titlu de dobândă contractuală din contul Stepanidei Mitrofan în beneficiul AEÎ VALEA FÎNULUI.

Cu referire la pretenția privind încasarea sumei de 128,87 lei cu titlu de penalitate contractuală, instanța relevă că temeinicia acestei pretenții urmează a fi examinată concomitent cu ***pretenția din acțiunea reconvențională privind constatarea caracterului abuziv și declararea nulității absolute a pct. 2.9. în partea ce prevede penalitatea de întârziere în mărime de 0.03% pe zi.***

Inițial, instanța își reiterează argumentele expuse supra cu referire la faptul că Mitrofan Stepanida nu deține calitatea de consumator la încheierea contractului de împrumut nr. VLF.01.003521.02 din 07 mai 2025, litigiului nu ți sunt aplicabile normele Legii nr. 202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori, aceasta dispunând de suficient timp pentru a lua cunoștință în prealabil, de textul contractului, pentru a putea lua o decizie informată cu privire la eventuala încheiere a contractului.

Instanța de judecată reiterează că la pct. 2.9. al contractului s-a specificat că în scopul reparării prejudiciului cauzat în urma neexecutării obligațiilor asumate prin prezentul contract, părțile contractante au stabilit în comun acord că, pentru sumele restante ale împrumutului se percepe o penalitate în mărime de 0,03%, calculată la suma împrumutului restant pentru fiecare zi de întîrziere.

Subsecvent, instanța relevă că deși Mitrofan Stepanida a invocat că pct. 2.9 din contract contravine art. 943 din Codul civil, care reglementează anatocismul şi capitalizarea, nu a indicat prin ce anume contravine acestei norme, în circumstanțele în care penalitatea de întârziere în mărime de 0,03% per zi, a fost stabilită în limita legală admisibilă.

Prin urmare, în circumstanțele în care instanța a conchis că pct. 2.9 din contract nu constituie o clauză abuzivă, această pretenție din acțiunea reconvențională urmează a se respinge ca neîntemeiată și subsecvent urmează a fi admisă pretenția din acțiunea inițială privind

încasarea sumei de 128,87 lei cu titlu de penalitate din contul Stepanidei Mitrofan în beneficiul AEÎ VALEA FÎNULUI.

Cu referire la pretenția privind încasarea sumei de 177,31 lei cu titlu de comision de administrare, instanța relevă că temeinicia acestei pretenții urmează a fi examinată concomitent cu ***pretenția din acțiunea reconvențională privind constatarea caracterului abuziv și declararea nulității absolute a pct. 2.3. combinat cu pct. 2.6., în partea ce prevede obligația de plată a comisionului pentru administrarea soldului în mărime de 0,03% lunar.***

Instanța de judecată reiterează argumentele expuse supra cu referire la faptul că Mitrofan Stepanida nu deține calitatea de consumator la încheierea contractului de împrumut nr. VLF.01.003521.02 din 07 mai 2025, litigiului nu ți sunt aplicabile normele Legii nr. 202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori, aceasta dispunând de suficient timp pentru a lua cunoștință în prealabil, de textul contractului, pentru a putea lua o decizie informată cu privire la eventuala încheiere a contractului.

Instanța reține că la pct. 2.3. este prevăzut că Asociația va percepe de la împrumutat comision pentru administrarea soldului în mărime de 0,3% lunar, iar la pct. 2.6 sunt indicate în grafic exact sumele percepute ca comision pentru fiecare lună de administrare a contului de credit.

În această ordine de idei, instanța decelează că în pct. 2.3., comisionul pentru administrarea soldului în mărime de 0,3% lunar, a fost stabilit în limita legală admisibilă. Prin urmare, pct. 2.3 din contract nu constituie o clauză abuzivă, și această pretenție din acțiunea reconvențională urmează a se respinge ca neîntemeiată, iar corelativ urmează a fi admisă pretenția din acțiunea inițială privind încasarea sumei de 177,31 lei cu titlu de comision de administrare, sumă solicitată pentru lunile de administrare a contului până la adresarea în instanța de judecată.

Cu privire la cheltuielile de judecată, instanța de judecată reține că în conformitate cu art.82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit înscrisurilor din dosar, instanța a stabilit că reclamanta a achitat la depunerea cererii de chemare în judecată taxa de stat în sumă de 802 lei și taxa de timbru 200 lei (f.d.1-2).

Respectiv, instanța apreciază aceste cheltuieli necesare, rezonabile, de aceea consideră oportun compensarea acestor din contul pârâtei în beneficiul reclamantei.

Subsecvent, articolul 83 alin.(1) din Codul de procedură civilă, statuează, Taxa de stat este o sumă de bani care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

Conform art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanţă, cât şi în căile de atac, în temeiul legii.

Potrivit art. 2 alin. (4) din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, Taxa de timbru constituie 200 de lei.

Iar conform pct. 1.9 din Anexa nr. 1 a Legii taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, pentru cererile de chemare în judecată cu caracter nepatrimonial cuantumul taxei de stat îl constituie 250 lei.

Conform art. 98 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în caz de respingere a acţiunii, cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanţă, precum şi taxa de stat, se încasează la buget de la reclamant dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz,

taxa de timbru se încasează în contul instanţei judecătoreşti de la reclamant, dacă reclamantul nu este scutit de plata acesteia.

Pe cale de consecință, în corespundere cu normele legale precitate, ținând cont de faptul că la depunerea acțiunii reconvenționale Mitrofan Stepanida nu a achitat taxa de stat și taxa de timbru, iar la examinarea cauzei s-a constatat că nu are calitate de consumator, instanța conchide asupra necesității încasării de la reclamanta reconvențională Mitrofan Stepanida în beneficiul statului a taxei de stat în sumă de 250 lei și a taxei de timbru în sumă de 200 lei pentru acțiunea reconvențională, care a fost respinsă.

În conformitate cu prevederile art. 238-241 din Codul de procedură civilă,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite integral cererea de chemare în judecată depusă de AEÎ VALEA FÎNULUI împotriva Stepanidei Mitrofan cu privire la încasarea datoriei, dobânzii, penalității, comisionului de administrare a contului și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul Stepanidei Mitrofan IDNP: ***** în beneficiul AEÎ VALEA FÎNULUI, IDNO 1003608000208, cu sediul în r-nul Ștefan Vodă, sat. Ermoclia, suma de 17 050 (șaptesprezeci mii cincizeci) lei, cu titlu de datorie restantă aferentă creditului acordat în baza Contractului de împrumut nr. VLF.01.003521.02 din 07 mai 2025, 1437 (o mie patru sute treizeci și șapte) lei ,05 (cinci) bani cu titlu de dobândă contractuală, 128 (o sută douăzeci și opt) lei ,87 (optzeci și șapte) bani cu titlu de penalitate contractuală, 177 (o sută șaptezeci și șapte) lei, 31 (treizeci și unu) bani cu titlu de comision de administrare, precum şi cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 802 (opt sute doi) lei și taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei.

Se respinge acțiunea reconvențională depusă de Mitrofan Stepanida împotriva AEÎ VALEA FÎNULUI, intervenient accesoriu Comisia Națională a Pieții Financiare privind declararea nulității clauzelor abuzive.

Se încasează de la Mitrofan Stepanida, IDNP: ***** în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 250 (două sute cincizeci) lei, pentru acțiunea reconvențională.

Se încasează de la Mitrofan Stepanida, IDNP: ***** în beneficiul Judecătoriei Căușeni taxa de timbru în sumă de 200 (două) sute lei pentru acțiunea reconvențională.

Hotărârea se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de 15 zile după ce rămâne definitivă, iar după expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condiţiile Codului de executare.

Se explică participanților la proces că instanța de judecată va întocmi hotărârea integrală dacă participanții la proces, în termen de 30 de zile de la comunicarea dispozitivului hotărârii, solicită în mod expres acest lucru. Termenul de 30 de zile este un termen de decădere.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, sediul Central.

Președintele ședinței,
Judecătorul Vitvițchi Marcela